

Като какво сж носили тия туркини и на какви облаги се раждали като жени, се вижда и отъ следния пасажъ на сжщата пѣсенъ, въ която Марийка, на очудването на майка си, отговаря ѝ, че прави това, защото :

Бяла кадъна ша стана,
на *дебел дюшек* ша сеида,
зивѣз коприна ша придѣ,
желти алтъни ша нѣжа,
Хасан *с булгаре* ша свири,
ас ща *с джѣмпаре* да играя.

По-стария начинъ на чесане коситѣ у женитѣ е билъ на много „ситни косички“, дори до 40 и повече такива. Буйна, не буйна косата, косичкитѣ трѣбвало да бждатъ на *плитки* и много. Това предание било тѣй силно (у моми и жени), че, имащитѣ кжси или бедни коси, били принуждавани да носятъ изкуствени плитки — наречени *сачлъкъ*.¹⁾

Плетѣла се косата дори и на момчетата, догде порастнѣли. Това само у благороднитѣ „гърцитѣ“, а турлашкитѣ носѣли *перчени* (отъ перчанъ), както днешнитѣ селски ергени.

Бръсненето на главитѣ у старитѣ Сливенци ще е било самотна битова чѣрта, а не заета отъ турцитѣ. Първобългаритѣ още преди да минатъ Дунава за насамъ били съ остригани, бръснати глави (вж. Обзоръ хронографовъ Андр. Попова, I, 25. Ср. Иловайски: О славян. произх. Дунава Болгаръ. Москва, 1874, стр. 47. Собствено самия русски лѣтописецъ Несторъ ги изтъква съ бръснати глави). Тѣй сж се, бръснали и маджаритѣ: *Bulgarorum puntium ungarico more tonsum*, както отбелязва Liutprandi. Тая битова чѣрта не трѣбва да се свежда къмъ сектанство, както и *турлацитѣ* които Giovantonio Menavino разглежда като мюсюлмански сектанти, били съ *бръснати глави* (вж. della relegione de: Turchi, p. 62, cap. XIII въ труда му: (cinque libri della legge, Religione et vita de Turchi Venecia. 1548).

Сжщо и децата сж носѣли на главитѣ си украшения :

Мжжко дите държеше,
шепчица му шиеше :
Отъ два реда маргарит,
отъ три реда алтъни.

Металнитѣ гривни на женитѣ въ Сливенъ сж се наричали *андишчи*, а стъкленитѣ — *алхали*.

За *билки на конь* ср. Слив. пѣсенъ въ *Мсб.*, XXII-III, 83. Тоалирането въ Сливенъ се изразява съ общата дума *примѣна*, съ отѣнъкъ *труфило*, особно за украшенията.

¹⁾ Ср. „Майка ѝ я ситно плитеше. въ пѣсни отъ Сливенъ. *Мсб.* XXII-III. 83.